

fra det ærede Medlem, og des gledere, jo mere positiv den er, kan jeg berolige det ærede Medlem ved at sige, at Staten endnu ikke er bunden. Den er ikke alene ikke bunden, men der foreligger endnu ikke for Ministeren noget Tilbud eller noget Forslag om Afhændelse eller Erhvervelse; saa at der er rig Lejlighed for det ærede Medlem til at yde Ministeren den Bistand, som Ministeren vil være glad ved at modtage.“

Siden nu det ærede Medlem fra Holbæk, Regeringens Ordfører, som det eneste Punkt, han dvælede ved i sin Tale, af det her fremdragne netop nævnedes dette om Opkøb af Lejrpladser i Nordsjælland, vil jeg tage dette frem her for at erindre om, at den højtærede Forsvarsminister, altsaa da han udtalte sig saaledes den 20. Januar, maa have husket ganske fejl, maa rent have glemte den Ordre, som var afgiven til Ingeniørkorpset den 24. November om at købe en Række i en Skrivelse af 29. Oktober angivne Arealer Sydøst for Bloustrød, samt overlade Generalkommandoen Afgørelsen af Købet af de øvrige Grunde. Sagen var altsaa fuldstændig afgjort, og der kunde ikke tages en Forhandling op om, hvorvidt Staten kunde benytte sine egne Ejendomme ved Hillerød, den Gang det ærede Medlem fra Hillerød henledte den højtærede Forsvarsministers Opmærksomhed herpaa. Dette er det eneste Punkt, som Regeringens Ordfører i Sagen dvælede ved: en enkelt Antydning i en Skrivelse om Opkøb af Arealer, hvor der absolut ikke var foregrebet noget fra den tidligere Minister, kun givet en Antydning om visse Undersøgelser. Arbejdet hermed, Indkøb af Lejrarealer, er udført af Forsvarsministeren, og den 24. November er der allerede givet Ordre og Fuldmagt til Indkøb af de vigtigste Arealer, saa at det maa have været en ren Forglemmelse af Forsvarsministeren, naar han den 20. Januar udtalte til det ærede Medlem fra Hillerød, at der endnu ikke forelaa for Ministeren noget Tilbud eller noget Forslag om Afhændelse eller Erhvervelse af Ejendomme.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Den højtærede Forsvarsminister udtalte i Formiddags, at vi affekterede, at vi ikke havde haft noget Kendskab til Regeringens Militærprogram. Det er ikke rigtigt. Vi vidste meget godt, hvad det radikale Parti vilde ifølge sit Program, i den Henseende vare vi ikke i Tvivl, men vi havde jo Lov til at udtale vore Tanker, og det var da naturligt at tænke: Forsvars-

lovene ere nu vedtagne og sanktionerede, nu skulle de altsaa gennemføres. Vi vidste ganske vist ikke, hvilke Forhandlinger der var ført med Ministeriet ved dettes Dannelselse, men som sagt, vi havde Lov til at drage nogle Slutninger. Kunde det antages, at man vilde tage en radikal Regering med det Formaal at kuldkaste det, som lige var sanktioneret og vedtaget? Det havde man Lov til at anse for at være umuligt.

For øvrigt kom den højtærede Minister med en Bemærkning, som altid fremkommer, hver Gang man lige overfor den højtærede Minister anker over et eller andet. Han svarer altid: Det er urigtigt. En saadan Bemærkning kan man vel nu og da have Lov til at gøre, naar det, man selv fremsætter, er rigtigt. I Dag fremsatte Ministeren atter denne Bemærkning overfor mig, at hvad jeg havde fremsat, var urigtigt. Hvad var det da, jeg havde fremsat? Jeg havde oplæst de Ord, hvormed den højtærede Forsvarsminister i Landstinget havde forsvaret sin Opfattelse af Forsvarssagens Ordning, og sammenlignet den med den Udtalelse, der var fremsat af den højtærede Konseilspræsident paa Mødet i Aarhus, hvor han henviste til Betænkningen, som blev afgiven i FjorSommer. Saa læste jeg ogsaa den op og henstillede til den højtærede Forsvarsminister og den højtærede Konseilspræsident at komme til Forstaaelse om den indbyrdes Modsigelse, som for alle andre maatte være fuldkommen uforstaaelig. Der var altsaa ikke noget urigtigt i, hvad jeg havde sagt, men naar vi faa disse stadige Gentagelser af, at de fuldkommen korrekte Bemærkninger, vi gøre overfor den højtærede Forsvarsminister, ere urigtige, vil jeg fremhæve, at vi nok have hørt tidligere, hvor Talen var om et militært Anliggende, at den højtærede Minister havde sagt, at naar han havde erklæret, at en Sag var tjenstlig, saa var den det, og ve den, som vovede at have en anden Opfattelse — hvilken Udtalelse jeg har haft Lejlighed til at karakterisere —, men den højtærede Minister vil vel ikke forlange, at fordi han siger her i Tinget, at et eller andet er urigtigt, skal man øjeblikkelig falde til Føje og tro, at det er urigtigt. Ja, hvis det, den højtærede Minister fremkommer med, altid var rigtigt, kunde der maaske være noget i et saadant Forlangende. Men er det saa? Der er et Kriterium til Bedømmelse af de Udtalelser, som fremsættes af den højtærede Forsvarsminister, som jeg under andre Vilkaar ikke vilde have draget frem